

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van mevrouw

Procedure

Bij brief van 9 januari 2013, ontvangen op 11 januari 2013, heeft mevrouw (hierna: appellante) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie ESL (hierna: verweerder) van 30 november 2012. Verweerder heeft bij brief van 31 januari 2013 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 25 februari 2013. Appellante is in persoon ter zitting verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door mevrouw, vicevoorzitter, en mevrouw, secretaris van verweerder.

Inleiding

Appellante heeft tijdens de studiejaren 2003/2004 tot en met studiejaar 2005/2006 ingeschreven gestaan voor de bacheloropleiding Fiscaal recht. Gedurende deze periode heeft appellante 168 ects van de bacheloropleiding Fiscaal recht behaald. In de 6 daaropvolgende studiejaren, 2006/2007 tot en met 2011/2012 stond appellante niet ingeschreven. Per 1 oktober 2012 beschikt appellante weer over een Bewijs van Inschrijving voor het studiejaar 2012-2013.

Bij brief van 16 november 2012 heeft appellante verweerder verzocht de geldigheidstermijn van de door appellante behaalde bacheloronderdelen, voor zover vervallen, te verlengen. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen. Tegen dit besluit komt appellante in beroep.

Beroep

Appellante betoogt dat zij als gevolg van zwaarwegende persoonlijke omstandigheden haar studie niet eerder heeft kunnen afronden. Er is in de jaren dat appellante niet stond ingeschreven sprake geweest van drie gecompliceerde zwangerschappen en een aantal sterfgevallen in de familie, waaronder het dochttertje van appellante kort na de geboorte. Het is appellante niet eerder gelukt de draad van haar studie weer op te pakken. Zij wil haar bacheloropleiding Fiscaal recht graag afmaken. Appellante heeft voor afronding van haar opleiding nog één vak en het bachelorwerkstuk te doen. Zij vindt het onbegrijpelijk dat zij nu een 'Nee' krijgt. Appellante geeft aan te begrijpen dat de inhoud van vakken in de loop der tijd weliswaar wijzigt, maar, zo geeft zij aan, zij leest dagelijks juridische brieven over jurisprudentie. Ter zitting licht appellante toe dat zij voor haar werk op een administratiekantoor de nieuwsbrieven van PricewaterhouseCoopers leest.

Gevraagd naar de contacten die appellante heeft gehad met de faculteit in de jaren dat zij niet was ingeschreven merkt appellante ter zitting op dat zij in 2008 twee gesprekken heeft gehad met een docent van de opleiding maar als gevolg van persoonlijke omstandigheden verzandde dat contact weer, aldus appellante. Desgevraagd geeft zij aan geen contact met de studieadviseur te hebben opgenomen. Appellante zegt bij haar aanmelding in november 2012 (voor het studiejaar 2012-2013)

pas voor het eerst te hebben vernomen dat de geldigheidsduur van behaalde vakken 8 jaar is. Zij dacht dat de geldigheidsduur 10 jaar was.

Bij het argument van verweerder dat zij de afgelopen zes jaar niet meer stond ingeschreven zegt appellante een grote kanttekening te plaatsen. Appellante wijst erop dat zij in augustus 2006 nog een aantal tentamens heeft afgelegd en behaald.

Verweer

Verweerder merkt op dat bij de examencommissie geen twijfel bestaat over de persoonlijke omstandigheden van appellante. Die omstandigheden zijn er, zo zegt verweerder.

Voor bacheloronderdelen die zijn behaald voor 1 september 2010 is een geldigheidstermijn van acht jaar van toepassing (artikel 24, eerste lid van de OER bacheloropleiding Fiscaal recht 2012).

Daarnaast verlegt de examencommissie op verzoek de geldigheidstermijn van behaalde onderdelen met maximaal 1 jaar, indien het afronden van de opleiding binnen die termijn realistisch is. Voor 1 september 2010 behaalde onderdelen kennen hiermee een geldigheidstermijn van maximaal negen jaar, zo betoogt verweerder.

Met persoonlijke of bijzondere omstandigheden die leiden tot studievertraging is in deze ruime geldigheidstermijn, namelijk zes jaar boven de nominale studieduur, naar de mening van verweerder voldoende rekening gehouden.

Verweerder stelt dat in geval van appellante van zestien onderdelen de geldigheidstermijn reeds verstreken is en van zes andere onderdelen zal de geldigheidstermijn voor het einde van het collegejaar verstrijken. Verweerder stelt zich op het standpunt dat dit aantal, in combinatie met het feit dat van meerdere onderdelen de geldigheidstermijn reeds geruime tijd is verlopen, ertoe leidt dat aan appellante geen bachelorbul kan worden uitgereikt. De bachelorbul heeft op het moment van uitreiken een zekere actualiteitswaarde, wat inhoudt dat studenten op het moment van uitreiken aantoonbaar over actuele kennis van het recht beschikken. Een eventuele verlenging van de geldigheidstermijn in het geval van appellante is naar het oordeel van verweerder strijdig met het voornoemde actualiteitsvereiste.

Overwegingen van het college

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of gezegd moet worden dat verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft kunnen besluiten de geldigheidstermijn van door appellante behaalde bacheloronderdelen van de opleiding Fiscaal recht niet te verlengen. Het college heeft deze vraag bevestigend beantwoord.

In artikel 24, eerste lid van de OER van de bacheloropleiding Fiscaal recht is vastgelegd dat voor onderdelen behaald voor 1 september 2010 de geldigheidsduur acht jaar is. Deze termijn kan worden verlengd met maximaal 1 jaar indien het afronden van de opleiding binnen die termijn realistisch is. Verweerder heeft toegelicht dat aan de beperking van de geldigheidsduur van vakken in de OER ten grondslag ligt dat deze beperking noodzakelijk is teneinde te waarborgen dat de opgedane kennis voldoende actueel is bij het afronden van de opleiding.

Tussen partijen is niet in geding dat de geldigheidstermijn van zestien bacheloronderdelen is

verstreken. Voor meerdere onderdelen kan worden vastgesteld dat deze reeds geruime tijd zijn verstreken.

Met verweerder is het college van oordeel dat met een geldigheidsduur van acht jaar, gelet op een nominale studieduur van drie jaar, in voldoende mate rekening is gehouden met de persoonlijke omstandigheden. Niet gesteld kan worden dat deze geldigheidsduur zodanig kort is dat dit leidt tot een onredelijke uitkomst.

Dat appellante verweerder voor het moment van het verlopen van haar tentamens heeft geïnformeerd over haar omstandigheden is het college niet gebleken. Appellante heeft ter zitting toegelicht dat zij in de zes collegejaren dat zij niet stond ingeschreven alleen in 2008 twee gesprekken heeft gehad met een docent van de opleiding. Appellante heeft geen contact gezocht met verweerder noch met de studieadviseur. Pas medio november 2012, nadat vele vakken al waren vervallen, heeft appellante verweerder benaderd met een verzoek om verlenging.

Met betrekking tot de door appellante geuite gedachte aan een geldigheidsduur van 10 jaar merkt het college op dat, naast de verantwoordelijkheid van de opleiding voor een adequate informatievoorziening, ook de student zelf een verantwoordelijkheid heeft zich tijdig en terdege op de hoogte te stellen van zaken als de geldigheidsduur van behaalde vakken.

Het college is, alles afwegende en het geheel overziende, van oordeel dat in hetgeen appellante heeft aangevoerd geen aanleiding kan worden gevonden voor het oordeel dat verweerder bij de beoordeling van het verlengingsverzoek in strijd met het recht heeft gehandeld.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.